

Afscheid van de voorzitter

een interview met Peter Cannegieter

ARNOUD VAN DER MEULEN

Volgend jaar emigreert Peter Cannegieter naar Italië. Dan verlaat hij samen met zijn Italiaanse vrouw het Zuid-Hollandse Voorschoten, waar hij twintig jaar met veel plezier burgemeester was. Dientengevolge zal hij binnenkort ook het voorzitterschap van de Stichting neerleggen. In dit interview kijken we terug op negen jaar bestuur van een dynamische organisatie. We gaan na wat de voorzitter en de stichting voor elkaar hebben betekend. Bovendien proberen we in te schatten wat de toekomst biedt en eist. De meest aimabele voorzitter die we kennen neemt afscheid met een opdracht voor de lezers van DUIN.

De scheidend voorzitter van Stichting Duinbehoud: Peter Cannegieter. (foto: Perry Hokke)

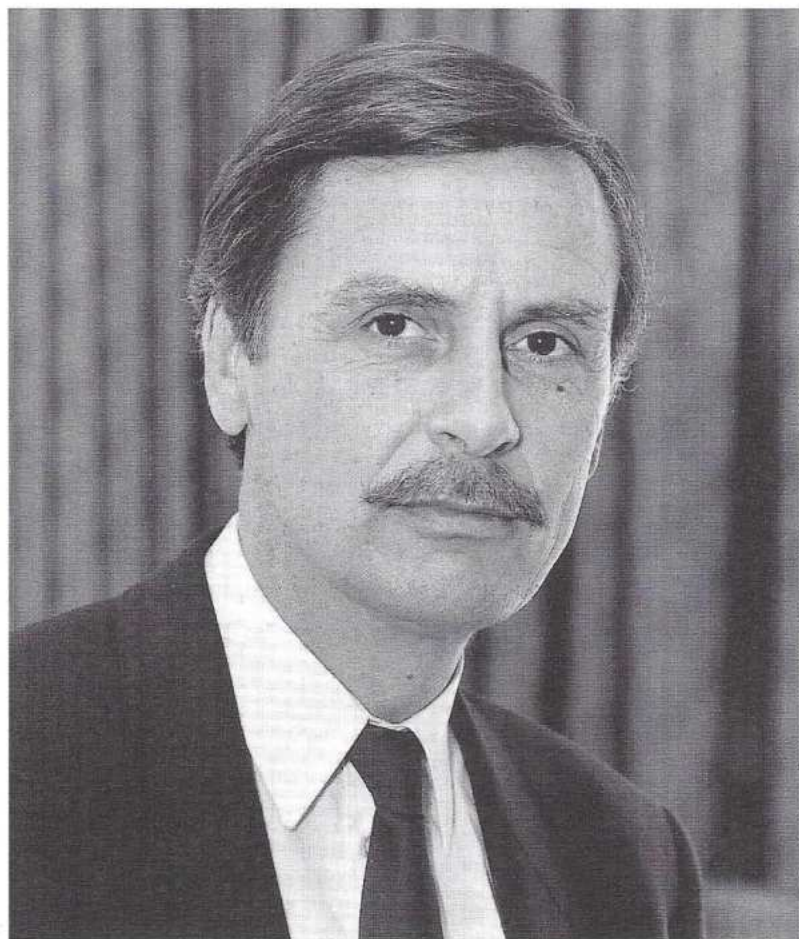
Peter Cannegieter heeft niet gezocht naar een functie als voorzitter van de Stichting Duinbehoud. Maar toen hij ervoor gevraagd werd, sprak het hem meteen aan. Peter Cannegieter: "Ik kom uit een andere, meer generalistische sector. Daarom ligt het verdedigen van één specifiek belang niet in de lijn van

mijn beroep. Toch vind ik dat de overheid kwetsbare belangen moet verdedigen. En de bescherming van een natuurlijk kustlandschap is een kwetsbaar belang. Daarom heb ik het voorzitterschap op mij genomen. Bovendien heeft het kustlandschap mij altijd al gefascineerd. Vanaf mijn jeugd ben ik zeer onder de indruk van de grootschaligheid van de duinen en de zee. Ik heb dierbare herinneringen aan bezoeken aan mijn grootouders in hun zomerhuis op Schiermonnikoog."

Veranderende doelstellingen

Vanaf het begin hebben detaillistische wetenschappers het werk van de stichting gedragen. Daardoor heeft de nadruk vooral in het begin gelegen op de wetenschappelijke waarde van het kustlandschap en de bijbehorende natuur. De belevingswaarde van de natuur en het landschap is echter ook van groot belang. Vooral voor de doorsnee recreant. Daarom moet de vernietiging van natuur en landschap ook vanuit de generalistische hoek een halt worden toegeroepen. De erkenning van de belevingswaarde van natuur en landschap bloeit niet spontaan op. De bevolking moet de schoonheid en de waarde ervan leren beleven. Daardoor krijgt de natuur het verdiende respect en wordt het draagvlak voor de bescherming ervan versterkt. Te weinig bewustzijn leidt tot sluimerende afbraak. Deze inzichten hebben geleid tot een accentverschuiving in het werk van de Stichting Duinbehoud.

Het bestuur van de stichting heeft gestreefd naar een vermaatschappelijking van de doelstellingen. Peter Cannegieter is de verpersoonlijking van dit streven. Als burgemeester hoort hij bij de overheid en staat hij dicht bij de bevolking. Peter Cannegieter: "Die vermaatschappelijking is aardig uit de verf gekomen. De stichting respecteert andere belangen en houdt daar rekening mee, is bereid tot het voeren van overleg en het geven van advies. Daardoor is zij van een actiegroep uitgegroeid tot een belangrijke maatschappelijke medespeler. Ook het feit dat de stichting verder kijkt dan de duinen, past bij die vermaatschappelijking. De stichting wil bijvoorbeeld voorkomen dat de recreatie-

Onder voorzitter Cannegieter is gestreefd naar een vermaatschappelijking van de doelstellingen.
(foto: Henk Wijkhuisen)

druk op de duinen teveel toeneemt. Ze erkent het belang van recreatie en probeert dus mee te denken aan mogelijkheden voor recreatie buiten de duinen. Ik ben ervan overtuigd dat deze aanpak uiteindelijk tot meer resultaat leidt!" De vermaatschappelijking van de doelstellingen is overigens ook terug te vinden in de statuten van de stichting. Het behartigen van de belangen van de natuurgerichte of rustzoekende recreanten is daarin tijdens zijn voorzitterschap als extra doelstelling opgenomen. Door de natuurvriendelijke vormen van recreatie te bevorderen versterk je het draagvlak voor de bescherming van de duinen. Draagvlak is de succesfactor voor de toekomst van het natuurbeleid.

Samenspel tussen voorzitter en stichting

Als voorzitter heeft Peter Cannegieter vooral een ondersteunende rol gespeeld. De organisatie bestaat uit deskundige mensen en stuurt zichzelf. Het bestuur is daarbij een klankbord en heeft een enigszins controlerende functie. Peter Cannegieter: "Ik heb af en toe deuren geopend waar dat nodig was. Daarnaast kan ik een adviesfunctie vervullen, omdat ik vanuit de samenleving beter aanvoel waar de kansen liggen. Maar eigenlijk zijn alle verdiensten van de stichting resultaten van het samenspel tussen de medewerkers en het bestuur."

Voor Peter Cannegieter betekende het voorzitterschap een interessante verbreding en verdieping op onbekend terrein. Peter Cannegieter: "Maar ook het feit dat er vrijwilligers zijn die zich met zo veel enthousiasme inzetten was een plezierige ontdekking. Ik ben trots op die

positieve kracht. Vooral omdat het algemene maatschappelijke beeld is, dat iedereen voor zijn eigen belang opkomt. Ook de grote inzet van de medewerkers van het bureau van de stichting draagt bij aan dat positieve gevoel. Verder is mijn voorzitterschap een argument om vaker in de duinen te komen en dat doe ik graag. Van de detaillistische wetenschappers heb ik geleerd anders naar de natuur te kijken. Daardoor kan ik er meer van genieten."

De toekomst

In de komende jaren moet de stichting zich blijven richten op samenwerkingsvormen, zoals het samenwerkingsverband van Zuid-Hollandse natuur- en milieuorganisaties. Daarmee kun je bij maatschappelijke afwegingen meer gewicht in de schaal leggen. Bovendien kan samenwerking financiële voordelen bieden. De samenstelling van het bestuur en het team van adviseurs moet breed blijven. Daardoor blijft het mogelijk kansen te herkennen en te benutten en alert en flexibel te reageren op bedreigingen. De stichting moet openstaan voor haar omgeving, dynamisch blijven, tijdig de bakens verzetten en niet vastlopen dogmatische stellingen. De ingeslagen weg is goed! De Stichting Duinbehoud staat op de kaart, vooral in bestuurlijk Nederland!

Over de toekomst van de Nederlandse duinen zelf is Peter Cannegieter voorzichtig optimistisch. Het is nog lang niet zeker dat de bescherming van een natuurlijk kustlandschap voorrang zal krijgen ten opzichte van andere meer commerciële belangen. Maar de ogen zijn toch geopend. Ook in bestuurlijk Nederland is de ecologie tussen de oren gekomen. Dat is niet meer terug te draaien. Mochten bestuurders het ecologisch belang van de duinen toch uit het oog verliezen, dan worden ze er wel aan herinnerd door anderen, zoals de Stichting Duinbehoud.

De Stichting Duinbehoud heeft een relatief klein aantal donateurs. Het is moeilijk om bij de huidige tijdgeest een vaste grote achterban te verwerven. Peter Cannegieter: "Ik denk dat je mensen met meer concrete situaties moet confronteren. Dan zijn ze eerder bereid zich bij je aan te sluiten. Daarnaast hoop ik dat bevordering van de beleving van de natuur zal leiden tot een grotere achterban. DUIN speelt daar een belangrijke rol in. Voor de lezers van DUIN zie ik een rol weggelegd in het vergroten van de achterban, door mensen te wijzen op het werk van de stichting. Zegt het voort!"